

František Hoffmann – Moderní prostředky rozvoj maximální rychlosti
Oponentský posudek

Diplomant je aktivním sportovcem a ke zvolenému tématu diplomové práce má evidentní vztah vzhledem ke své atletické specializaci. Práce je rovnoměrně členěna na teoretickou a výzkumnou část.

V teoretické části se diplomant zaměřuje na problematiku rychlostních schopností z hlediska biomechaniky, fyziologie a jejich rozvoje. Teoretická část neobsahuje nadbytečné pasáže.

V kapitole o rozvoji supramaximální rychlosti jsou uvedeny alternativní metody rozvoje rychlosti, které ovšem nerozvíjí supramaximální rychlost (běh na běžícím pásu – str. 17-19, běh s padákem str. 31).

Ve výzkumné části diplomant prokazuje, že si osvojil základy vědecké práce. Velmi dobře je zpracována metodika práce. Snaha o metodicky propracovaný experiment je bohužel narušena nízkým počtem probandů. Ve výsledkové části bych upozornil na formální nedostatky, kdy by název tabulky či obrázku měl předcházet umístění obrázku samotného. Výsledková část se také poněkud opakuje a jsou opakovaně v tabulkách prezentovány stejné výsledky. Ve vědeckém sdělení je vhodnější prezentovat některé výsledky grafem než tabulkou.

Celkově práce splňuje požadavky kladené na studenta UK FTVS a může být připuštěna k obhajobě.

Otázky při obhajobě:

- 1) Jak bylo ošetřeno působení stejně velké síly u všech testovaných závodníků?
- 2) Jakým způsobem byla měřena (počítána) frekvence a délka kroku a jaká je přesnost uvedených měření?
- 3) Jak se mění frekvence a délka kroků při běhu na 100 m?

PROBANDŮV: vyborně

V Praze 2.5.07

Vladimír Hojka